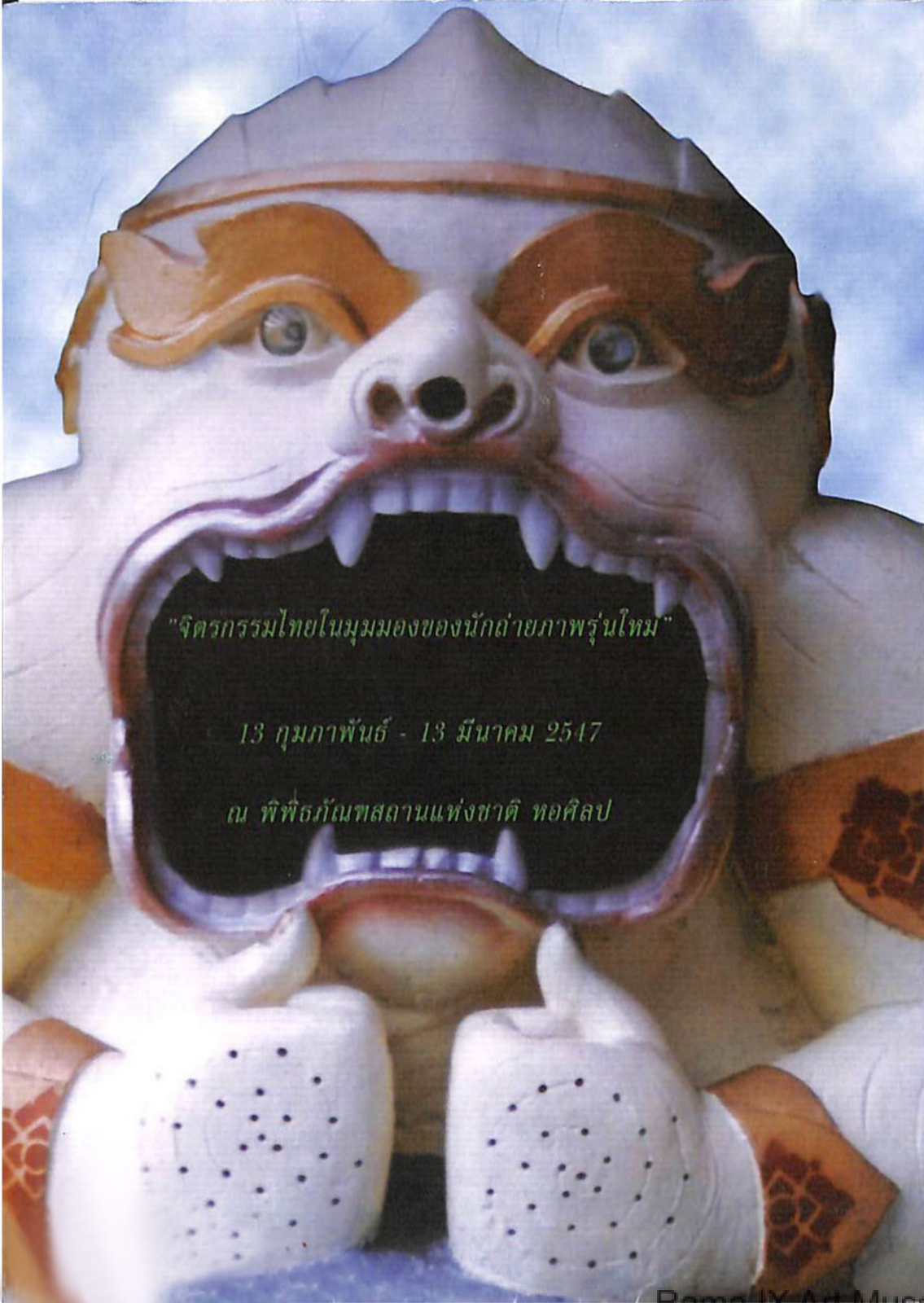
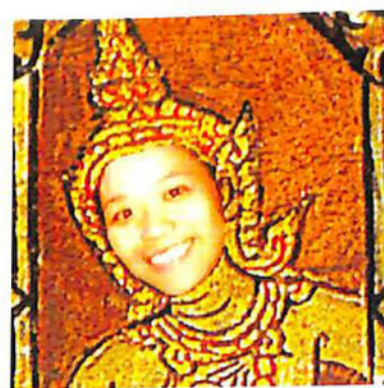

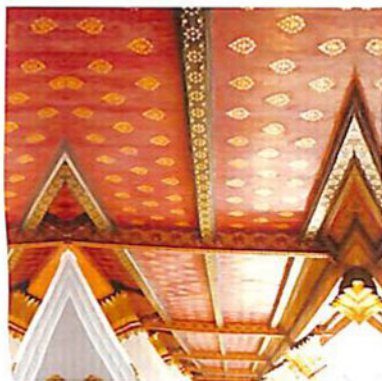
Rama IX Art Museum Foundation

นางสาว สุมาภา ศิริพานิชกร
คณะเศรษฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

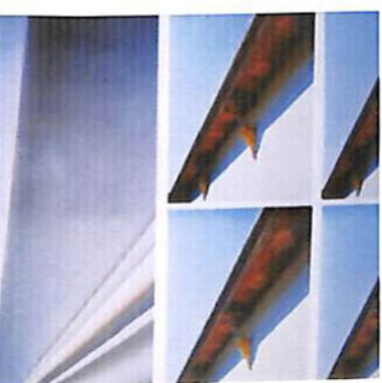
นางสาว วิรอร แซ่เอี้ย
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นาย เชาวัตร์ มูลทองสงค์
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

นางสาว ชนัญญา โกสิตเดช
ม.6 มาร์ แตร้ แด อี

ขอแสดงความขอบคุณ

- ผู้อำนวยการพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์
- รศ.ดร.ชาญณรงค์ พรุ่งโรจน์, "Art for All"
- รศ.อิทธิพล ตั้งโฉลก
- ดร.นฤมล โชติเวช
- ดร.เลิศศิริ บวรกิตติ
- อาจารย์ อำมฤทธิ ชูสุวรรณ
- และ อาจารย์ ภาควิชาจิตรกรรมทุกท่าน
- คุณ อุทัย พิริยะเกียรติสกุล, บริษัทสแควร์ ปรีนซ์ '93
- คุณ นัตนิดา อิงคกุล
- คุณ เพชรา ปราสารนันท์
- คุณ อยู่แก้ว สาณะเสน
- คุณ Jorn Middleberg, ทวีบุ แกลเลอรี
- คุณ Philippe Laleu, สมาคมฝรั่งเศส กรุงเทพฯ
- บริษัท ฟูจิ ฟิล์มแห่งประเทศไทย
- บริษัท โตชิบา ไทยแลนด์
- คุณพ่อ-คุณแม่ และ พี่ชาย
- เพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ทุกคน
- และสำคัญที่สุด น้องๆผู้เข้าร่วมโครงการทุกท่าน

นางสาว ไซติกา ทองหยัด
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

นางสาว พงษ์สุภา พงษ์สามารถ
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นาย ประทีป สุราทองไทย
คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นางสาว จตุพร วงษ์ทอง
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว.ประสานมิตร

Rama IX Art Museum Foundation

นาย พิริยะ เจนเขียวชาญ
คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

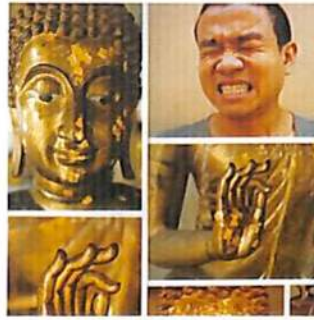
นางสาว พรพิมล พันธุ์สวัสดิ์
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นาย รณรงค์ บุตรทองแก้ว
คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นางสาว นันทนา สุระคันสนีย์
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

Mr.Alain Soldeville
Invited Artist

นางสาว วริษฐา แสงเพชร
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นาย ภาณุวัฒน์ เสงี่ยม
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มศว.ประสานมิตร

นายกิตติพัฒน์ หิรัญนกุล
คณะมนุษยศาสตร์ มหาลัย รามคำแหง

Rama IX Art Museum Foundation

นาย อวิศรุต บุรพัฒน์
คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต

นางสาว วรางคณา เพ็ชรอุดม
คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัย ศิลปากร

นางสาว รมฉัตร ธนาภักพัฒน์
คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย

"ความหลากหลายของรูปแบบศิลปะในปัจจุบัน"

ปัจจุบันศิลปินจำเป็นต้องสร้างสิ่งใหม่ คิดสิ่งใหม่ จะไปทำซ้ำกับคนที่เคยทำมาแล้วไม่ได้ จะต้องมีการสร้างสรรค์อยู่ตลอดเวลาต้องทำอะไรใหม่ๆอยู่เสมอจึงจะได้รับยกย่องว่ามีชื่อเสียง ความแปลกความใหม่ คือคุณค่าสำคัญประการหนึ่งของศิลปะ

โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการของคุณจักรพันธ์ ไม่ใช่เป็นการสัมมนาธรรมดา แต่เป็นการทำงานศิลปะของคุณ จักรพันธ์ จากใครใหญ่ "ศิลปะสาธารณะ" และโครงการย่อยต่างๆกิจกรรมทั้งหมดคือการทำงานศิลปะของคุณจักรพันธ์ หลายคนอาจสงสัยว่า การสัมมนาจะเป็นงานศิลปะได้อย่างไร งานศิลปะสมัยปัจจุบันนี้ศิลปินไม่ได้แค่เขียนรูป หรือถ่ายภาพเขียน ภาพวาดสำเร็จรูปแล้วนำมาแขวนแสดงในหอศิลป์เท่านั้น แต่ศิลปะจะเริ่มเข้ามามีปฏิสัมพันธ์ กับคนซึ่งมีวิวัฒนาการมาเป็นขั้นเป็นตอนตามลำดับ การเปิดขยายพรมแดนของศิลปะให้คนดูหรือผู้รับเป็นผู้สร้างงานด้วยไม่ใช่อุปสรรคเพียงอย่างเดียว อาจจะมีกิจกรรมหลายอย่างที่ศิลปินทำขึ้นมา แทนที่การทำเป็นวัตถุศิลปะสำเร็จรูปแล้วมาตั้งให้ดู แต่กลับเป็น การสร้างเหตุการณ์ สร้างเป็นกิจกรรมและให้คนดูเข้ามามีส่วนร่วม

ยกตัวอย่างศิลปินไทยที่มีชื่อเสียงระดับนานาชาติเช่น คุณฤกษ์ฤทธิ์ ทำงานศิลปะที่ชื่อ ผัดไทย งานชุดนี้เป็นตัวอย่างที่ดีกับงานประเภทที่กล่าวถึงนี้ที่เข้ามาขยายขอบเขตศิลปะ ผลมโลกของความเป็นจริงจนบางครั้งแยกไม่ค้อยอกกว่าอะไรคือศิลปะ อะไรคือความจริง คุณฤกษ์ฤทธิ์ทำ ผัดไทยที่นิวยอร์ก เชิญคนมาในหอศิลป์ แล้วทำผัดไทยแจก กิจกรรมทั้งหมดตรงนั้นคืองานศิลปะชิ้นหนึ่ง เมื่อครั้งที่คุณฤกษ์ฤทธิ์ ไปบรรยายเชียงใหม่ ถูกศิลปินไทยท่านหนึ่งถามว่า แล้วถากรยาที่บ้านทำผัดไทยให้ทาน ถือเป็นงานศิลปะหรือเปล่า? จะเห็นได้ว่าศิลปะกับชีวิตจริงจะเริ่มแยกกันไม่ออก แต่ถ้า จะตอบคำถามประเด็นนี้ให้ชัดเจน ก็คือว่าศิลปะแบบนี้ใครเป็นคนทำและทำเพื่ออะไร คนที่ที่ต้องเป็นศิลปิน มีเจตนา มุ่งหมายเฉพาะให้เป็นศิลปะ อย่างโครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติกรของคุณจักรพันธ์นี้มีความมุ่งหมายให้เป็นศิลปะ และคุณจักรพันธ์เองก็เป็นศิลปินที่เคยทำงานศิลปะในแนวนี้มาก่อนแล้ว มีแนวความคิดที่จดมุ่งหมาย มีพัฒนาการมาเป็นลำดับ ไม่ได้ระโดดข้ามขึ้นมาทำ ที่มึสาระมีความสำคัญในตัวเอง ตัวอย่างสาระสำคัญของผัดไทย คือการข้ามวัฒนธรรม ชื่อกล้วยเดี่ยวก็บอกถึงความเป็นไทยเป็นอาหารประจำชาติของคนไทย เน้นอนคนอเมริกันอาจจะไม่รู้กล้วยเข้าไ้ว่ามันคืออะไร ประการที่สองมันเป็นการแจกฟรีซึ่งในวัฒนธรรมแบบฝรั่งไม่มีคำว่าฟรีทุกอย่างต้องมีการจ่ายค่าตอบแทน แต่จะวันออกอย่างไทยมี คำว่าฟรีอยู่มาก อย่างถ้าเราไปต่างประเทศจะมีโองน้ำดื่มฟรี ตั้งหนาบาน หรือบางทีไปถึงบ้านชาวบ้านก็ชวนกินชา้วทั้งทีไม่ได้รู้จักมักคุ้นกัน

คุณฤกษ์ฤทธิ์เปลี่ยนบริบทของหอศิลป์ให้เป็นห้องครัวหรือเป็นโรงอาหาร เปลี่ยนสิ่งแวดล้อมแล้วนำวัฒนธรรมที่แตกต่างไปบรรจุไว้ที่นั่นและคุณค่าของงานมิใช่เรื่องราวรสชาติของผัดไทย คุณฤกษ์ฤทธิ์ไม่ใช่พ่อครัว ฉะนั้นรสชาติอาจจะไม่ได้อร่อยหรรูเลิศ แต่คุณค่ามันอยู่ที่ การทำงานนี้กระตุ้นให้ชนชาติอเมริกัน และชนชาติส่วนใหญ่ รู้จักวัฒนธรรมแบบไทยๆ รู้จักประเทศไทยกล่าวโดยสรุปคุณค่า และสาระสำคัญของศิลปะประเภทนี้ก็คือ เรื่องของกาลเทศะ เวลา และสถานที่ ซึ่งสำคัญมากกล่าวคือถ้าคุณฤกษ์ฤทธิ์มาทำผัดไทยในกรุงเทพฯก็คงไม่ได้ผล เวลา สถานที่ วัฒนธรรม เรื่องผัดไทยไม่มีผลอะไรแปลกใหม่ ได้คำถามทำในกรุงเทพฯ เช่นกันกับงานของคุณจักรพันธ์ คุณค่าอาจมีหลายด้านมาก อย่างน้อยผู้เข้าร่วมก็จะได้รับความรู้ มีการพัฒนาภาพถ่าย เกิดกิจกรรม เกิดการรู้จักกัน และประโยชน์อีกมากมายหลายประการ

"ถอดเทปจากส่วนหนึ่งของคำบรรยาย ของ รศ.อิทธิพล ตั้งโฉลก ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหอศิลป์ วันเสาร์ที่ 13 ธันวาคม 2546 "The variety of different forms of art today"

It is imperative nowadays that artists have to create new things, find new ways. It would not do to repeat what have been done before.One has to be constantly creative in order to be recognized as a somebody. Newness is one of important values of art.

The interactive seminar project is not simply a seminar but a work of art by Mr. Jakraphan. From the big project "Public Art" and smaller projects, all these activities are his work of art. Some might wonder, in what way can a seminar be a work of art? Today, w orks of art is not simply a painting which artist paint and put up for a show in an art gallery But art has become more interactive with the public. This trend has its own evolution. The viewers are invited to take part in the art making process, not just looking and stay passively at the receiving end. There might be activities or events that the artist created in order for the public to participate, instead of just putting up a finished works for show.

A good example is Mr. Rerkrit, an internationally well known Thai artist, who did a work called, "Phad Thai". This particular work has extended the realm of art to intermix with the real world until it difficult to differentiate between what's art and what's not.Mr.Rerkrit did "Phad Thai" in New York.He invited people to the art gallery,made "Phad Thai" and let his viewer eat it. All that activities there is a work of art. When he gave a talk in Chiang Mai an artist asked if his wife made Phad Thai for him at home would it count as a work of art? Is it possible that real life and art has no more boundaries? To answer this point clearly is, for this kind of art, the maker has to be an artist and has a specific intention for it to be a work of art. It is the same with this interactive project of Mr.Jakraphan is intended specifically as art. Mr. Jakraphan is an artist and has already been gradually working in this direction for some times. It is not a matter of one time experiment. This work has it's own important message or a point to make.In "Phad Thai" the message was about crossing cultural boundaries. First of all, the name of the food, phad Thai, tells of Thai quality. It is one of a typical Thai dish, which, of course, might be an unknown fact to the American viewers. Secondly he distributed it out freely. In 'farang' culture there is nothing that is free. One has to pay for everything.But in the eastern culture, like Thai, there are a lot of things that are free. In the countryside water is put in the jar in front of the house for anyone who wants a drink and one might be invited to have a meal with them even when you're strangers.

Mr. Rerkrit changed the context of an art gallery into a kitchen or a canteen. He changed the environment and brought in a different culture. The value of the work is not in how good the food taste but it is in the point that it let American viewers to have a taste of Thai culture. To sum it all up, the value of this kind of art is the right occasion, right place and the right timing. That is, if Mr.Rerkrit did some Phad Thai in Bangkok it would not have worked out.The work has no meaning. There is nothing new about Phad Thai in Bangkok.It is the same with Mr.Jakraphan's work, that can has its meaning in more than one way.At least the participants would have gained more knowledge, developed more photographic skills, have fun, get to know some new friends.

*From the recording of lecture by Assoc.Prof.Itthiphol Thangchalok

"ศิลปะสร้างสรรค์อย่างไรให้สนุก"

ขบวนการสร้างสรรค์ศิลปะคือการทำหรือผลิตงาน ศิลปะให้ได้ผลเป็นไปตามที่คิดไว้ เพราะฉนั้นการคิดจึงมาก่อนการทำการคิดเป็นงานของสมอง เราจึงควรรู้จักสมองให้ดีขึ้นอีกนิด

ทฤษฎีสมองสองซีก ของโรเจอร์ สเปอร์ สรุปได้ว่าสมองซีกซ้ายของเราใช้คิดเรื่องที่เป็นเหตุผล เป็นคำพูด ขณะที่ด้านขวาจะคิดเรื่องสร้างสรรค์ และสิ่งที่เป็นภาพอาจพูดได้ว่า เรื่องที่เกี่ยวกับอารมณ์ความรู้สึกจะเป็นผลงานของสมองซีกขวา ทุกคนควรจะรู้ว่าตนเองถนัดใช้ซีกไหนมากกว่ากัน บางคนอาจใช้ทั้งสองซีกพอๆกัน เกิดอะไรขึ้นเมื่อนกถนนัดคิดซีกซ้าย ตกถึงกับคนที่ถนัดคิดซีกขวา อาจถกกันนานกว่าจะรู้เรื่อง แต่ก็ไม่มักบอกว่าคณเราต้องใช้สมองซีกไหนคิดถึงจะถูก นี่คือความสลับซับซ้อนของคน ความสำคัญอยู่ที่ว่าเรารู้ตัวหรือเปล่าว่าทำไมถึงคิดอย่างนั้น อย่างนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งรูใหม่วา คนอื่นเขาคิดต่างจากเราเพราะเหตุใด

เราจะฝึกคิดสร้างสรรค์ได้อย่างไร ? ไม่ยากเลย แต่แปลกที่ยังมีคนบ่นอยู่เรื่อยๆ คิดไม่ออก ลองฝึกทำอย่างนี้บ่อยๆดูแล้วจะขึ้นเอง คือ "มองสิ่งเดิมๆเหมือนคนอื่นๆมอง แล้วคิดให้แตกต่าง" เชื่อว่าคุณจักรพันธ์ ธนธีรานนท์ คงมองดูจิตรกรรมไทยเหมือนคนอื่นมองทั่วไป แต่เขาใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการนำมา จัดเป็นรูปแบบที่ไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งก่อให้เกิดความสนุกสนาน เมื่อผู้ชมกลายเป็นผู้ถ่ายภาพเสียเอง ทุกอย่างถูกผสมผสานจนเป็นกิจกรรมที่ตื่นเต้นเร้าใจ คุณจักรพันธ์เปิดโอกาสเต็มที่ ให้ผู้ชมกลายเป็นศิลปินชั่วคราว และทุกคนคงอดชื่นชมกับผลงานของตนเองไม่ได้ทุกครั้ง การถ่ายภาพในรูปแบบนี้ผสมกลมกลืน ระหว่างศิลปะเก่าและเทคโนโลยีใหม่ เสมือนจับเอาเวลาในอดีต ใ้กลายเป็นปัจจุบันชั่วขณะ เปรียบเสมือนภาพแห่งการจินตนาการย้อนตนเองกลับไป ในอดีตที่เป็นไปไม่ได้ นำตื่นเต้นอย่างยิ่งสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ ที่ได้สัมผัสกับงานชิ้นนี้ของคุณจักรพันธ์

การสร้างสรรคศิลปะให้สนุกนั้นจะเป็นสิ่งที่เรียกความสนใจให้ประชาชนที่มีความสนใจศิลปะแต่ไม่เคยมีโอกาสดได้ศึกษา อย่างจริงจังหันมามีส่วนรวมกับศิลปิน เพื่อทำกิจกรรมง่ายๆในบรรยากาศสบายๆ เพื่อได้เรียนรู้และรู้จักโลกของศิลปะ ให้ลึกซึ้งขึ้นอีกนิด โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ "จิตรกรรมไทยในมุมมองของนักถ่ายภาพรุ่นใหม่" ที่ทางพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ หอศิลป์ ร่วมกันจัดกับคุณจักรพันธ์ ในเดือนพฤศจิกายน 2546 ถึงเดือนมีนาคม 2547 ซึ่งเป็นโครงการตัวอย่างซึ่งให้โอกาสสาธารณชน เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างสรรคงานศิลปะอย่างแท้จริง เชื่อว่าผู้เข้าร่วมกิจกรรมจะได้ทั้งความรู้ ความเข้าใจ คนทำงานศิลปะของประเทศ และเป็นการขยายฐานความรักศิลปะ ให้เข้ามาใกล้ชิดสัมผัสผลงานศิลปะทุกแขนง พวกเขาจะได้เข้าใจว่าศิลปะคือชีวิต ที่ให้ทั้งความสุข ความสนุกสนาน ผิดแปลกใหม่ โดยเฉพาะความพอใจ ส่วนตัวของศิลปินเอง และผู้ชมพอๆกัน.....มาร่วมศิลปะกันเถอะ

*สรุปความจากคำบรรยาย ของ ดร.ณฤมล โชติเวช ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหอศิลป์ วันเสาร์ที่ 20 ธันวาคม 2546

"How to have fun creating art"

The process of creating a work of art is to make or process a work of art to the result of which has been previously visualized in the mind. Therefore thoughts came first. Thinking is a work of the brain so we should get to know our brain a little better.

The theory of two-sided brain of Rogers Perry summarily said that our left side of the brain is use for thinking reasonable thoughts and speeches while the right side is for creativity. It could be said that the right side deals with emotions and feelings. Everyone should know which side they're more competent at using. Some might be able to use both sides equally. Imagine what would happen if a right-brained person has an argument with a left-brained person. It might take a while before they will understand each other. But there are no rules as to which side of the brain we have to use. This is human complexity. The importance is do we know why we think in a certain way. And what more is do we know why other people think in a differently from us.

How do we practice creative thinking? That's easy. It's a surprise that many people still complain that they have

mental blocks. I suggest constantly practicing looking at the old familiar things and think about them in a different way. I believed Mr. Jakraphan looked at the traditional Thai paintings like we all did. But he used his creativity in presenting them in the form that has not been seen before, which is a lot of fun. When the viewers became the photographers, everything was combined into a fun exciting creative activity. Mr. Jakraphan had fully gave the chance for everyone to be an artist for a while. And everyone could not but be proud of their works every time. This kind of photography combined smoothly between the old art and new technology. It is like briefly catching moments in history in the present. It is like pictures of imagination that takes us back into an impossible past. For foreign tourists it must have been very exciting indeed to participate in this particular work of Mr. Jakraphan.

Making art creating fun might be a thing to attract attention of the public who is interested in art but might have no chance to seriously investigate. It is a chance for them to work with artists in simple activities and relaxed environment to learn and be familiarize with the art world a little better. The interactive seminar "Thai Traditional Painting in the Perspective of Young Photographers" which the Thai national gallery made with Mr. Jakraphan from November 2003 to March 2004 is a test project that brings general public to truly participate in making works of art. It is hoped that all the participants would have gained some knowledge and understanding of Thai artists, to extend the basis of art lovers, and a way for them to be more intimate with all branch of arts. And not in the least, is the hope to give the understanding that art is life. It gives you fun, happiness, exciting experience, new discoveries and personal satisfaction, both and the artists and the viewers - equally. Come, love art.

***Dr.Narumul Jotvej at National Gallery, 20 December 2003**

"ศิลปะสาธารณะ"

คำ "ศิลปะสาธารณะ" เป็นศัพท์ใหม่ในภาษาไทยที่ใช้กันโดยทั่วไปของบุคคลในแวดวงศิลปกรรม. "ศิลปะสาธารณะ" แปลมาจากคำว่า public art ในภาษาอังกฤษ ซึ่งคนจำนวนมากมักพูดหรือเรียกทับศัพท์ไปเลยว่า "พับลิค-อาร์ต" โดยคำนี้ถูกนิยามขึ้นมาหลังจากมีการเริ่มใช้ครั้งแรกในวงการศิลปกรรมร่วมสมัยของตะวันตกตั้งแต่ราวยุค 60s เป็นต้นมา สืบเนื่องมาจากวิธีที่การนำงานดูงานศิลปะเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งในผลงาน รวมถึงการสร้างสรรคผลงานศิลปกรรมที่เหนือขอบเขตการสร้างสรรคแบบในห้องแสดงงาน (แกลเลอรี่) โดยนำงานศิลปกรรมไปอยู่ในบริบทของสาธารณะ เป็นส่วนหนึ่งในที่สาธารณะ อย่างเช่นที่เริ่มมีปรากฏในงานแนวไดเนติก-อาร์ต (kinetic-art), คอนเซปชวล-อาร์ต (conceptual art) และ เพอฟอร์มเมนต์-อาร์ต (performance art) ตามลำดับเป็นต้น ซึ่งผลงานศิลปะแต่ละชิ้นนั้นสมบรูณ์ครบถ้วนองค์ประกอบก็ต่อเมื่อมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับงานเกิดขึ้นนั่นเอง ถือว่าเป็นขบวนการสร้างสรรค์ที่อาศัยความสัมพันธ์ระหว่างคนดูกับผลงานเป็นหลัก.

การสร้างสรรคงานศิลปะในลักษณะของแนวร่วมแบบเช่นที่ว่ามีและพัฒนามาอย่างต่อเนื่อง และในครั้งนี้ ได้ถูกนำมาพัฒนาให้อย่างละเอียดฉลาดและก้าวล้ำในโครงการเชิงปฏิบัติการ "จิตรกรรมไทยในภาพถ่าย" ของจักรพันธ์ ธนธีรานนท์ ที่ให้ออกาสนุคคลทั่วไปเข้าไปมีส่วนในการสร้างสรรค์ โดยมีการนำภาพถ่ายจากการเลือกเฟ้นองค์ประกอบบนเนื้อหาของจิตรกรรมไทยไปรวมกับงานถ่ายภาพที่ออกแบบโดยจักรพันธ์ ที่คล้ายกับตู้ถ่ายสติกเกอร์ ซึ่งนับเป็นผลงานสร้างสรรค์สู่สาธารณะแบบจำเพาะ ถือเป็นนวัตกรรมในการสร้างสรรค์ที่ประสบความสำเร็จในการเผยแพร่อย่างดีทีเดียว. ส่วนสำคัญที่สุดของงานในลักษณะนี้ก็คือ ขบวนการที่ทำใ้บุคคลที่เข้าร่วมโครงการได้ใช้วิธีการสร้างสรรค์แบบง่ายๆ ที่อาศัยสื่อภาพถ่าย ผสมผสานจินตนาการเข้ากับวัฒนธรรม สร้างเป็นผลงานของตนเองในที่สุด.

นอกจากบุคคลที่มีใช้ศิลปินจะสามารถเข้าถึงแนวความคิดและขบวนการการสร้างสรรคแล้ว พวกเขาเหล่านั้นยังได้ฝึกฝนสติปัญญาทางการสร้างสรรค ซึ่งหากเป็นบุคคลที่ยังอยู่ในวัยเยาว์ ก็ได้เพิ่มการปลูกจิตสำนึกที่ดีด้วย อันจะก่อให้เกิดมิภาะการประพฤติปฏิบัติดีทางสังคมต่อไป.

*ดร. เลิศศิริ บวรกิติ (อาจารย์นักวิชาการศิลปะ) บรรยาย ณ พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติหอศิลป์ วันเสาร์ที่ 27 ธันวาคม 2546

"Public Art"

The word public art has been defined in the 60s from the art in the west that has made the viewers part of the work of art. It has extended to define the works of art that are made outside the context of the art gallery, arts that was made in the context of public environment and was part of the environment. It has first appeared as kinetic art, conceptual art, and performance art. In each category, the work of art is not complete until there is to be an interaction between the viewer and the work. It could be said that it is a creative process that is base importantly on the relationship between the viewer and the work.

The art making along this line has received a continual development and it has been further develop in an ingenious way in the interactive setting project. "Thai Traditional Painting in Photograph" by Mr. .Jakraphan. Tanateeranon.The project gives a chance for the general public to take part in the creative activities. It combines photographs with Thai traditional composition with the works from the sticker machine, which was designed by Mr. Jakraphan. One could say that this is a unique creative public art that could be count as an innovative creativity that has a successful exposure. The most important feature of the work is the process that allows the participant to use simple creative process through photography and combining imagination with tradition to create one's own unique work as a result.

Apart from letting the non-artists to get to the concept and creative process, the project is a chance to practice creative thinking. In the case of young people, it would have also imbedded the good conscience that would, in the end, to be the basis of good practices in the society for the future.

*Summarized from the lecture of Dr.Lertsiri Bovornkitti at National Gallery, 27 December 2003

English text translated by Ukaew Sanasen

ดูถ่ายภาพจิตรกรรมไทยเป็นการทำงานร่วมกันของศิลปิน ช่างปั้นและ วิศวกรกว่า 10 ชีวิต

ศิลปินผู้รับผิดชอบโครงการ นายจักรพันธ์ ธนธีรานนท์

ออกแบบและ ควบคุมการผลิต โดย จักรพันธ์ ธนธีรานนท์

ปั้นหล่อโดย ทีมงาน พงษ์ธัช อ่วยกลาง

วิศวกรผู้เขียนโปรแกรม สิทธิพล พรณวิไล

Jakraphun Thanateeranon

Born : 1977, Tak

<div> <div></div> <div></div> </div>	
<div> <div><div>Educated</div></div> <div> <div>Bachelor of Fine Arts Chulalongkorn University's Faculty of Fine and Applied Arts Bangkok, Master of Fine Arts, Silpakorn University Faculty of Painting Sculpture and Graphic Art, Bangkok,Thailand(candidate)</div> </div> </div>	
<div> <div><div>Artist in residence / Symposium, International event and workshop participated</div></div> <div> <div>'Month of photography workshop' Singapore national art Museum Singapore, (2002), 'New media' Plastic Kinetic Worms, Singapore, (2001) Nature art symposium Konju, Korea, (2001), Artist in residence in Vienna Austria by UNESCO scholarship program(1999), 'Nature hug art camp' Philippines (1998)</div> </div> </div>	
<div> <div><div>Exhibitions</div></div> <div> <div>Solo exhibitions include: <p>'Bangkokian swamp ' Jamjuee Art Gallery, Chulalongkorn University Bangkok(2002), 'Transitory' , Space Contemporary Art, Bangkok (2001), 'Being',Bann Bangkok Gallery, Bangkok, 'Lamps of Life', the underground crossing, a public space on Phayathai Road, Bangkok,(2000), 'Subconscious' Heike Curtze Gallery Sailerstatte 15, 1010 Vienna, Austria,(1999 'Life Exhibition' Gallery Juttner Millergasse 25, 1060 Vienna, Austria,(1999), 'Cycle of Nature' Phu Kieo Wildlife Sanctuary, Chaya Phum, 1998), 'Drawing and Watercolor' Sala Prakeow, Chulalongkorn University, Bangkok,(1997)</p> </div> </div> </div>	
<div> <div><div>Group exhibitions include:</div></div> <div> <div>Vitalistic Photography 3 The National Gallery Bangkok (2004), "3Finnish Artist", Art center of Silpakorn university, Wang thapra, Bangkok, (2004) <p>'Bangkok-Bremen', Bangkok University Art Gallery, Bangkok, (2003), 'Immigration' ,Video Installation Main Gallery Art Center7th floor, Center of Academic Resources, Chulalongkorn University, Bangkok, (2003)</p> </div> </div> </div>	
<div> <div><div>'POINT', Space contemporary art, Bangkok, (2003)</div></div> <div> <div>"Art for all", Muaglek Heaven and resort, Saraburi (2003) <p>'Vitalistic Photography project 2' Goethe Institute, Bangkok,(2002) 'Low budget' Art exhibition by Glass Group at Space Contemporary Art Bangkok (2002), 'Water project' United Nation building ,Bangkok, (2002), Chiangmai society installation ,Chiangmai (2002), 'Shopping Video Installation' 3rd floor Siam Discovery shopping centre (2001), 'Vitalistic Photography' Main Gallery Art Center7th floor, Center of Academic Resources, Chulalongkorn University, Bangkok (2001), 'Proud to be Thai', Bann Bangkok Gallery, Bangkok (2001), 'Worms Festival 3'(New media),Plastic Kinetic Worms ,Singapore (2001), 'From Buds of Small Grass' The 6th 2001 Keum river International Nature Art Symposium and Exhibition, Kongju, Chungnam, Korea (2001), 'One To Seven' Gabriele Rivet Gallery Volksgartenstrasse10 D50577Köln Germany (2001), 'Out of Space photography', Chiangmai University Art Museum (2001), 'Human under changed' by Glass Group, Siam Art Space, Bangkok (2001), Special film program on human , Tadu Contemporary Art , Bangkok (2000), 'my favorite' The Art. Center of Academic Resource,Chulalongkorn University Bangkok,(2000)</p> </div> </div> </div>	

